

напр. ние четемъ за царе и патриарси, за войни и опустошения, размирици и бунтове, и нито дума за мирния животъ на българитѣ, за тѣхната наука, книжнина и изкуство. Дори и такива голѣми събития, като нашето покръстване при князь Бориса, сж отбелязани като изключителна заслуга на византийския императоръ. Що се отнася пъкъ до народния характеръ, обществения животъ и общата култура на българитѣ, византийскитѣ стари историци не само че премълчаватъ истината, но тѣ я дори изопачаватъ, като се стараятъ да ни очернятъ по възможность повече. Всѣкога тѣ ни рисуватъ като диви варвари и кръвожадни звѣрове.

Басейнъ-баня отъ прабългарско време.

Възъ основа на такива пристрастни сведения трѣбваше да се напише на първо време нашата история. Мнозина повѣрваха на чуждитѣ лъжливи известия и като забравиха великитѣ културни дѣла, които българинътъ е извършилъ въ миналото, помислиха, че наистина българитѣ сж дошли на Балканския полуостровъ като диви варвари, които освенъ убийства и грабежи нищо друго хубаво не сж били въ състояние да отбележатъ въ своята история.